

för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring;
för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt för frälseränta.

Stockholm den 29 januari 1891.

Nils Jönsson,
Gammalstorp.

N:o 103.

Af herr **A. G. Björkman**, om ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående förbud mot lotterier m. m. den 6 augusti 1881.

Alldenstund det visat sig, att författningen af den 6 augusti 1881 angående förbud mot lotterier o. s. v. är bristfällig i så måtto, att *annonser* om lotterier visserligen äro förbjudna att ej förekomma, men i stället vinstlistor obehindradt få publiceras i tidningarna, ehuru de vida mer än annonser uppmuntra till lotterispel, och dylika vinstlistor ända till tolf (12) gånger om året publiceras i en del tidningar, lockande otaliga summor ur folkets fickor, tillåter jag mig föreslå, att Riksdagen måtte besluta, att 1 § af ifrågavarande förordning erhåller följande lydelse:

Lotteri om penningar eller penningars värde må ej för allmänheten inrättas och öppnas, och vare ej heller någon tillåtet att för egen eller annans räkning utbjuda eller afyttra lott eller annat bevis om rätt till delaktig-

het i dylikt inom eller utom riket anordnadt företag, eller att kungöra försäljning af sådant bevis, *eller att publicera eller sprida vinstlistor för dylika lotterier.*

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1891.

And. Gust. Björkman,
Groeryd.

N:o 104.

Af herr **A. G. Björkman** m. fl., *om förbud mot handel med brännvin och spirituösa drycker vid marknader och uppbördsstämmor m. m.*

Ganska visst är, att ingen förändring inom lagstiftningen i vårt land haft en så välsignelserik verkan som den brännvinsförsäljningslagen under de senare åren undergått. Vi vilja icke förneka, att den stigande allmänna folkbildningen medverkat till minskning i konsumtionen af rusdryckerna, men det gifves dock dessutom tvenne orsaker, som enligt vår och säkerligen de flestas mening i ännu högre grad härtill varit medverkande; vi mena den prisstegring, som genom en förhöjd beskattning å varan åstadkommits tid efter annan, och den inskränkning uti försäljningsställets antal, som egt rum. Att kommunerna å landsbygden gjort hvad i deras förmåga stått, åtminstone på många ställen, för att göra den olycksbrin-